

Klagesager i kommunerne

24 - 06 - 2016

Den nye vejledning til brændeovnsbekendtgørelsen beskriver blandt andet det normale forløb af en klagesag. Naturligvis er der stor forskel på, hvor længe en klagesag varer, og hvordan sagen bliver afgjort. Men de syv generelle sagsbehandlingsskridt er følgende:

1. Kommunen modtager en klage over brænderøg.

Hvis man vil klage over brænderøg til kommunen, kan man aflevere klagen mundtligt eller skriftligt. Når kommunen modtager klagen, har den pligt til at undersøge sagen, fordi kommunen efter loven er tilsynsmyndighed i sådanne sager.

Klageren kan være anonym. Hvis klageren oplyser sit navn, skal kommunen notere sig dette til sagen og fortælle klageren, at ejeren af fyringsanlægget er berettiget til at få klagerens navn oplyst under klagesagens behandling.

2. Kommunen indsamler oplysninger om sagen.

A. Når et enkelt fyringsanlæg er ansvarligt for brænderøgen, bør kommunen især indsamle oplysninger om følgende:

- Navne og adresser på klager(e) og på ejer(e) af fyringsanlægget.
- Områdets anvendelse til boligformål eller andet. Karakteristik af byggeriet (eks. tæt-lav bebyggelse). Områdets terrænforhold og beplantning.
- Om de ulemper, som klageren oplever (f.eks. kraftig røglugt, synlige røgnedslag).
- Om de ulemper, der hindrer almindelig benyttelse af bolig og grund (eks. om udluftning i løbet af aftenen er umulig pga. røglugt).
- Ulempernes varighed og hyppighed.

Men andre forhold kan også være relevante i forhold til omfanget af ulemperne ved brænderøgen.

Det kan være en god dokumentation af klagesagen med fotoserier og/eller videoklip, som dokumenterer tidspunkter for røggenerne og deres varighed.

B. Når mange fyringsanlæg er ansvarlige for boligområdets dårlige luftkvalitet. Luftkvaliteten kan være så generende i området, at kommunen burde overveje at udarbejde en forskrift for området, som kan afhjælpe en del af røggenerne.

I modsætning til Miljøstyrelsen, mener LOB, at partikelmålinger af luftforureningen ved en bolig er en god indikation på røggenernes hyppighed, forløb og omfang i boligområdet. Flere synkroniserede målestationer ville være optimalt til udpegning af området til en forskrift. scd.

3. Kommunen henvender sig til fyringsanlæggets ejer.

Kommunen vil gøre ejeren af fyringsanlægget opmærksom på, at der er indledt en klagesag, og forhøre sig hos ejeren om klagerens oplysninger. Desuden ser kommunen helst, at klager og ejer 'løser deres uoverensstemmelser i mindelighed' (Vejl. s. 69).

Det sidste vil betyde, at klagesagen herved kan afsluttes. scd.

Henvendelsen til ejer vil være skriftlig og kan eventuelt varsle et tilsynsbesøg inde på ejerens ejendom.

4. Kommunen gennemfører et tilsynsbesøg.

I forbindelse med tilsynet noterer kommunen de forhold, der blev konstateret under besøget - "for eksempel en beskrivelse af anlægget og brændslet, ejerens optænding og påfyring samt røgudviklingen over tid under optænding og drift. Derudover bør noteres almindelige oplysninger om vindretning og - hastighed, temperatur mv. Oplysningerne kan eventuelt føres ind i en tabel eller lignende, hvis der er behov herfor. Eventuelle aftaler, som ejeren har indvilliget i under besøget, bør også skrives ind i notatet med henblik på en opfølgning." (Vejl. s. 71)

Vejledningen understreger, at det er vigtigt at fyringsanlægget kan tilses, imens det er i drift, dvs. her skal kommunen være fleksibel. Der står ikke i vejledningen, hvem der bør være tilstede ved tilsynet. scd

Tilsyn kan foretages indendørs, hvis fyringsanlægget skal tilses, i haven mv. hos ejeren eller eventuelt hos klageren eller ved adgangsvejen uden for klagerens ejendom. (I en vejledning fra Miljøstyrelsen fra 2005 kan man læse mere om anvendelse af retssikkerhedsloven på miljøområdet.

<http://www2.mst.dk/udgiv/publikationer/2005/87-7614-835-1/pdf/87-7614-837-8.pdf>)

Tilsynsnotatet sender kommunen til både klager og ejer med henblik på at indhente parternes bemærkninger. Herefter vil klagesagen i nogle tilfælde kunne afsluttes.

5. Opfølgende tilsynsbesøg

Det kan eventuelt aftales, at klageren kan kontakte kommunen med henblik på, at der foretages ekstra akutte tilsynsbesøg, når klageren oplever røggener. Der kan også være andre grunde til, at det er nødvendigt at gennemføre flere tilsyn, inden kommunen afgør klagesagen. Efter sådanne opfølgende besøg sendes der også tilsynsnotat til de involverede parter med henblik på deres kommentarer.

6. Kommunen træffer afgørelse i sagen.

Afgørelsen kan enten være en afvisning af klagen eller et påbud til ejeren om at ændre på nogle forhold vedrørende fastbrændselsanlægget eller brugen af anlægget. Afgørelsen skal varsles i forvejen for at undgå misforståelser.

Herefter er det op til den part, der ikke fik medhold, at vurdere, om afgørelsen

er til at leve med. Hvis dette ikke er tilfældet, er der to muligheder for den forurettede. Enten kan der indledes en civil retssag mod modparten eller der kan klages til Statsforvaltningen. Begge muligheder er problematiske. En retssag kan blive en dyr affære. Statsforvaltningen bestemmer selv, om den vil behandle en sag.

7. Evt. Klageren indgiver en ny klage over røggener.

En ny klage skal behandles som en ny sag. Men klageren vil blive bedt om at oplyse om eventuelle ændringer i ulemper fra røgen i forhold til den oprindelige sag. Ejeren skal underrettes om den nye klage, og der kan være behov for nye tilsynsbesøg.

De sidste kryptiske linjer i dette afsnit i Vejledningen tolker LOB indtil videre sådan: Finder kommunen, at der er væsentligt ændrede forhold, kan der træffes en ny afgørelse om et påbud. scd

(“Finder kommunen ikke, at der er væsentligt ændrede forhold, kan der træffes en ny afgørelse om ikke at meddele påbud. Det skal i den forbindelse pointeres, at denne ny afgørelse ikke ændrer retstilstanden idet hverken borgerens, eller andres, retsstilling ændres. Der stilles ingen nye krav til ejeren i forhold til at påbyde denne at gøre/undlade noget, og der er ej heller tale om at det indskærpes at denne skal overholde tidligere meddelte påbud eller tilladelser. En sådan afgørelse er derfor hverken ”konstaterende” eller ”konstitutiv” i forhold til beskrivelsen af sådanne afgørelser i afsnit 1.2. i Miljøstyrelsens ”Håndhævelsesvejledning” (Vejledning Nr. 6/2005 af 1. november 2005).

Kilde: Vejledning om regulering af luftforurening fra brændefyring (Miljøstyrelsen, maj 2016), side 66 - 74. http://braendefyringsportalen.dk/media/168332/vejledning_braendefyring_maj2016.pdf